

[Ministeren for handel, industri og søfart.] heldigvis ikke blevet endnu. Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, hvad han forhåbentlig vil undlade at tage mig altfor ilde op, at spørgsmålet om ophævelse af smørrationeringen også må ses i lys af valutasituationen. Der er i hvert fald — det kan ingen se bort fra — til smørrationeringens bevarelse eller ophævelse knyttet et valutaproblem på et sted mellem 100 og 150 mill. kr. (*Oluf Pedersen:* Det passer ikke!). Jeg er ked af, at jeg igen irriterer det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Jeg håber ikke, at det ærede medlem fortsat vil have det sådan, at kendsgærningerne distraherer.

Regeringen er, som jeg har fremhævet det, parat til saglig forhandling, og alle i det høje ting og i offentligheden ved jo ganske udmærket, at stillingen både politisk og økonomisk er således, at forhandling og kompromis er nødvendig. Jeg må derfor erklære mig enig med konklusionen i lederen i „Berlingske Tidende“ for i går, hvor det generelt fremhæves, at partierne nu må se bort fra alle taktiske hensyn og ved samarbejde danne et handledygtigt flertal, der kender sit mål og ved at finde sine midler. Det er min alvorlige overbevisning, at regering og rigsdag ikke har råd til at lade lang tid gå hen, før vi når frem til fyldestgørende praktiske resultater.

Under forhandlingerne med samarbejdsorganisationen i Paris har man som bekendt fra dansk side under henvisning til landets ugunstige valutasituation taget tydeligt forbehold med hensyn til reglen om 60 pct. liberalisering af importen fra deltagende lande. Efter de i august foretagne tilbageførsler fra friliste til bunden liste er Danmarks liberaliseringsprocent 51, der fordeler sig med 61 pct. på næringsmidler, 82 pct. på råvarer og 25 pct. på bearbejdede varer.

Den stilling, som man til imødegåelse af valutakrisen har været nødt til at tage, indebærer som omtalt ingen negativ holdning til det europæiske samarbejde; vi anser stadig dette samarbejde for at være af den største betydning for Europas fremtid. Men som jeg tidligere har nævnt, har en række specielle forhold medført, at de hidtidige former for liberalisering har virket ugunstigt på vor valutastilling. Vi må håbe, at samarbejdet fremover må udvikle sig i en sådan retning, at samarbejdets fordele på mere ligelig måde end hidtil vil komme alle deltagende lande tilgode. Måske kan muligheder i denne retning vise sig ved drøftelsen af de forslag, der fra forskellig side er fremsat overfor organisationen om et videregående samarbejde indenfor hver enkelt

erhvervsgruppe og i forbindelse hermed spørgsmålet om fremme af de europæiske kapitalbevægelser. Ligeledes må man fortsat bestræbe sig på en for Danmark mere tilfredsstillende løsning af toldspørgsmålet. I denne henseende må de nu i Torquay påbegyndte forhandlinger imødeses med største interesse. Såvel ved toldforhandlingerne som ved de kommende drøftelser i Paris af den foreslåede fællesliste for liberaliseringen må man fra dansk side lægge den største vægt på, at der brydes hul på den i andre lande opretholdte landbrugsprotektionisme, der er en afgørende hindring for Danmarks ligestilling med de andre lande i liberaliseringsarbejdet.

Liberaliseringsbestræbelserne i Paris har ivoerigt i den sidste tid været stillet overfor de særlige problemer, som følger af rustningskonjunkturen og den stigende råvaremangel i forbindelse hermed. Man har ved overvejelserne været opmærksom på, at de ændrede økonomiske forhold på disse områder kan komme til at lægge hindringer i vejen for den fortsatte liberalisering. Ved drøftelsen af mulighederne for imødegåelse af prisstigninger og leveringsvanskeligheder for vigtige råvarer har man været inde på spørgsmålet om, hvorvidt der for særlig knappe varers vedkommende bør iværksættes en egentlig international tildelingsordning — allokering. For Danmark, der jo er særlig følsom overfor ændringer i vilkårene for råvaretilførslerne, er disse overvejelser af stor betydning. Der vil ivoerigt i denne forbindelse fra dansk side blive peget på, at det må være en afgørende forudsætning for liberalisering af importen af færdigvarer, der konkurrerer med dansk industri, at den nødvendige råvareforsyning til den danske produktion kan fremskaffes.

Til belysning af udviklingen i råvaresituationen kan jeg nævne, at der foreligger oplysninger om, at det for øjeblikket er umuligt at placere ordrer på valseværksprodukter, herunder hvidblik, såvel i Europa som i USA. Denne situation har bl. a. medført, at man har været tvunget til at opkøbe store partier af konservesdåser i udlandet til eksport som erstatning for de manglende hvidbliktilførsler. Med hensyn til metaller og halvfabrikata heraf tegner situationen sig ikke lysere, idet der i alle lande gennemføres eksportforbud for disse varer for at sikre den hjemlige industris råvarebasis. Således kan yderligere anføres, at det for øjeblikket synes umuligt at placere ordrer på bomuldsgarn i England.

Fra industriens side har man i den anledning overfor direktoratet udtalt sin